

i Aarhus har altsaa en anden Opfattelse af Konjunkturavancen end det ærede Medlem, det fordømmer ganske aabenlyst en saadan Avance. Vi kan ogsaa tage et Venstreblad om det samme Emne, det er lige saa godt, at det ærede Medlem Hr. Kragh ogsaa faar den at smage paa, for at han ikke skal gaa vild i dette Spørgsmaal. „Aalborg Amtstidende“ skriver: „Kulringen i Odense er stadig effektiv. Kulgrossisterne lader alle forbitrede Ord gaa ind ad det ene Øre og ud ad det andet og skovler Overprisen og synes, de er nogle vældige Karle“. Disse to Blade har altsaa en anden Opfattelse af hele det Konjunkturspørgsmaal, end de ærede Medlemmer har. Jeg beder dem konferere lidt med deres Organer udenfor Rigsdagen om dette Spørgsmaal, og de vil da sikkert faa den samme Opfattelse som disse Blade af det Forslag, som Regeringen her har forelagt, og som netop gaar ud paa at hæve saadanne Misbrug. De vil af disse Blade se, at Forslaget i Virkeligheden er Overvejelse værd, ogsaa fra de Partiers Side.

For øvrigt vil jeg til det ærede Medlem Hr. Lange sige, at Konjunkturavancen jo er et Privilegium for den velhavende. Det ærede Medlem vilde gerne give det Udseende af, at dette Forslag særlig vendte sig mod de smaa handlende, og det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen fortsatte dèr og tog de smaa Haandværkere med. Men disse Folk er ikke dem, der faar den store Konjunkturavance. Hvor skulde de faa den fra? De kan ikke foretage de store Indkøb. De køber og betaler med korte Mellemrum, som de kan faa Kredit til. Derfor kan de ikke faa den store Konjunkturavance, det kan kun den store Forretningsmand, den rige handlende. Det er ogsaa kun dem, der kan øve en virkelig afgørende Indflydelse paa Priserne. En lille Detailhandler kan ikke fordyre Levnedsmidlerne her i Landet. Nej, det ærede Medlem Hr. Lange tager fuldstændig fejl. Denne Lov har aldrig været vendt mod de smaa Detailhandlere og de smaa næringsdrivende, nej, den er vendt mod dem, der har Magt og Kræfter til at hæve Priserne ud over det rimelige og anstændige.

Det ærede Medlem Hr. Lange kom saa ind paa adskillige Smaating — som ikke har saa uhyre meget med selve Lovforslaget at gøre, men som jeg dog vil skænke et Par Ord — vedrørende Stjerneøllet og „Social-Demokraten“. Det er begge to saa betydelige Produkter, at de fortjener en Omtale, og naar det ærede Medlem kaster dem ind i Debatten, skal de ogsaa faa denne Omtale.

Allerførst maa jeg dog hævde overfor det ærede Medlem, at de Priser, jeg har opgivet for Cement, er fuldstændig paalidelige. Jeg har, siden jeg sidst talte, konfereret med handlende, der holder en Detailpris af 15 Kr. — altsaa 50 Ø. mere end den, jeg opgav, 14 Kr. 50 Ø. — i denne By. Det ærede Medlem sagde, at han solgte Cement betydeligt billigere end 14 Kr. 50 Ø. Ja mig bekendt kan han ikke noget Sted købe den til billigere Engrospris end 13 Kr., og jeg har nu altid haft saa høj en Mening om det ærede Medlem, at det aldrig nogen Sinde er faldet mig ind, at det ærede Medlem hørte til de handlende, der solgte under Indkøbspris. Det ærede Medlem hører sikkert til de forstandige og noble, i alle Henseender hæderlige handlende, saa det kan ikke være ret meget under de 14 Kr. 50 Ø., det ærede Medlem sælger sin Cement.

Men det ærede Medlem var altsaa forbitret, kan jeg sige, over, at Stjerneøllet blev solgt med samme Avance som andre Bryggeriers Øl. Jeg kan slet ikke forstaa, hvor det ærede Medlem kan have den Opfattelse. Det kan kun bero paa, at det ærede Medlem aldrig nogen Sinde drikker Øl fra Bryggeriet „Stjernen“, for hvis det ærede Medlem nød dette Øl til daglig, vilde han sikkert erkende, at det er Øl, der ærligt og redeligt er den samme Pris værd, som andre Bryggerier faar — og lidt til. Det ærede Medlem tager altsaa fuldstændig fejl med Hensyn til „Stjerneøl“. Men det samme gælder i endnu højere Grad et Blad som „Social-Demokraten“. Hvis det ærede Medlem var en daglig Læser af „Social-Demokraten“, baade Søndage og Søndage, vilde han sikkert erkende, at det er et Blad, der byder urimelig meget for de 10 Ø., som det koster, og at andre Blade langt fra kan komme paa Højde med det, naar Talen er om at yde Valuta for 10 Ø. Alene af den Grund er det en ganske urimelig Tale, det ærede Medlem fører, naar han vil have „Social-Demokraten“ solgt til en billigere Pris end de andre Blade. Nej, det vilde være illoyal Konkurrence i allerhøjeste Grad. Det er galt nok i Forvejen, at det ikke tager mere end andre Blade. Det ærede Medlem har nu opdaget, at der har været en Mand oppe hos „Social-Demokraten“, der vilde sælge Bladet for en lavere Pris end 10 Ø., og nu synes det ærede Medlem at være sorryfuld, fordi Manden maatte gaa sin Vej uden at faa denne Tilladelse. Med Flæsk fanger man Ræve, siger man populært ude paa Landet — det ærede Medlem kender maaske nok dette Ord —, og jeg kunde godt lide at blive præsenteret for